

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo TEU**ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 711 Semana do 2 ao 8 de xaneiro de 2107

EN GALICIA SEGUE A HABER MÁIS DE 200.000 DESEMPREGADOS**CONSOLÍDASE EN GALICIA UN MODELO DE MERCADO LABORAL BASEADO NA ROTACIÓN E A BAIXA CALIDADE DOS CONTRATOS E CON MENOS COBERTURA PARA OS PARADOS**

Redacción.- Remata o mes de decembro de 2016 con 205.914 desempregados en Galicia, medrando o 1,2% con respecto ao mes anterior, o que representa 2.360 persoas desempregadas máis. Ista é unha evolución moi desfavorable se a comparamos co sucedido no Estado, no que cae o desemprego nun 2,3%. No Estado a cifra de desempregados sitúase en 3.702.974, caendo en 86.849 parados menos. Pola contra, Galicia ten unha evolución contraria á do Estado e a da maioría das CCAA, tan só medra en Cantabria, Galicia e A Ríoxa (de máis a menos, por esta orde).

En termos interanuais, dende hai catro anos consolídase a contracción do desemprego neste mes. En Galicia a variación foi de baixada do desemprego nun 10%, cun total de 22.894 desempregados menos (no Estado tamén hai unha acusada contracción con 390.534 parados menos, o -9,5%).

A mellora beneficia aos homes pero perxudica ás mulleres

O aumento do desemprego, no mes, non repercute de xeito igual nos homes que nas mulleres, medrando con forza nos homes o 3,7% e caendo nas mulleres o -0,9%. A pesar desta evolución as mulleres seguen a ter maior peso no desemprego, acadando unha porcentaxe do 54,2% do total.

En termos interanuais cae en ambos sexos, pero como xa se ven consolidando, a recuperación das cifras de desemprego beneficia moito máis a homes que a mulleres. Os homes contraen a cifra de desempregados nun 11,7% fronte á menor caída, o -8,54%, no caso das mulleres. O mercado laboral, ao retomar unha senda de mellora, beneficia moito máis aos homes, a desigualdade segue presente. 94.353 desempregados e 111.561 desempregadas no mes.

A saída de mozos a outros países fai que baixe o paro

Por idades o paro para os menores de 25 anos sitúase en 9.391 persoas, cunha evolución máis favorable que a do total do paro. Medra no conxunto de idades o 1,16% e nos menores de 25 anos cae o 4,53%. No ano hai unha caída tamén máis acusada que no total de idades (a caída de parados menores de 25 anos é do 17,33%, que son 1.969 persoas desempregadas menos) fronte ao -10% do total de idades. As razóns desta forte caída podemos atopala na saída de efectivos da nosa comunidade así como a falta de relevo xeracional.

O paro aumenta con contundencia na Construción e na Industria

No mes, por sectores, cae nos Servizos e no Sen emprego anterior, o 0,7% e 2,6% respectivamente. É lóxico pola temporada de Nadal que haxa un repunte de emprego nos servizos, pero medra con contundencia, como ven sendo habitual neste mes nos últimos anos, na Construción cun 8,61% máis, o que representa que haxa 1.852 parados máis. Tamén na industria hai un considerable aumento do desemprego, 1335 parados máis, o 5,52%

No ano contraese con contundencia en todos eles, en todos os sectores, destacando a contracción de máis de 12.000 desempregados nos Servizos.

O modelo de mercado laboral galego baséase na rotación e a baixa calidade dos contratos

No mes rexistráronse un total de 71.509 contratos, proba da rotación que

se dá no mercado laboral galego, xa que o número de asalariados sitúase en torno a 840.000 persoas. No mes de decembro caen tanto os indefinidos, nada menos que o 11,5%, como os temporais, que caen o 5,5%. Tamén cae a contratación no mes, o 6%, e medra o 4,2% no ano. A porcentaxe de contratación indefinida sobre o total é do 7,5%. Tan só 7,5 de cada cen contratos son de modalidade indefinida, ben sexan iniciais ou conversións en indefinido.

A taxa de cobertura segue estando por debaixo da media de España, xa de por si moi baixa

A cifra de beneficiarios con prestacións por desemprego en Galicia en novembro de 2016 (último dato dispoñible), é de tan só 98.059, segue en valores mínimos. O carácter contributivo desta prestación está en mínimos, tan só 40.535 son beneficiarios de prestación contributiva. A taxa de cobertura é do 52,5% no mes, moi por debaixo do 55,7% no Estado.

En Galicia hai 105.495 persoas desempregadas sen ningún tipo de cobertura.

A afiliación á SS tamén por debaixo da media nacional

A media de afiliados á Seguridade Social é en Galicia de 963.735 afiliados cotizantes en Galicia), 4.809 afiliados menos, o que representa un 0,5%. Na nosa Comunidade dáse unha evolución contraria á do conxunto do Estado, contexto no que medra a afiliación nun 0,4%. Con respecto ao mes de decembro de 2015 medra a afiliación en 1,86%, 17.613 máis. No Estado o incremento é do 3,12%, moi superior ao noso contexto.

BALANCE 2016: UN ANO DE CRECEMENTO ECONÓMICO SEN GOBERNO

Redacción.- 2016 foi o ano da incerteza política e, paradoxalmente, o do crecemento económico. Un bloqueo político iniciado nas eleccións do 20-D, que supuxeron unha censura clara da cidadanía ás políticas de austeridade e recortes practicadas polo PP desde 2012 e que condenaron á poboación española á pobreza. Con todo, o crecemento económico que se iniciou a finais de 2013 mantivo a tendencia durante 2016. Por iso, UGT reclama un cambio político cimentado no diálogo social, que conteña medidas de recuperación de dereitos e proporcione unha repartición máis equitativa da riqueza para as persoas. Un cambio que teña en conta as perspectivas para o ano 2017 e fomente un modelo de cohesión social e económica que nos permita fortalecer o noso Estado de Benestar.

O 26 de outubro do ano 2015 produciuse a disolución das Cortes e a convocatoria de eleccións xerais para o 20 de decembro de 2015. Desde entón, e ata a investidura de Mariano Rajoy como Presidente do Goberno, o 29 de outubro de 2016, España estivo paralizada en canto á xestión política, algo que, con todo, non afectou significativamente á actividade económica, á vista dos resultados dos índices de crecemento do PIB.

O crecemento económico que se iniciou no cuarto trimestre do 2013 mantivo a tendencia durante todo o 2016. Desta forma quedou en evidencia que as causas que propiciaron esta tendencia positiva están maioritariamente en factores externos á acción do Goberno de España e en conxunturas internacionais que nos resultaron favorables (como as situacións de conflito nas que se atopan inmersos algúns dos grandes competidores turísticos do noso país, que xogaron ao noso favor para cultivar un gran ano para este sector, o baixo prezo dos carburantes, etc.). Tamén, á luz dos feitos, quedaron en evidencia os intereses políticos subxacentes nas mensaxes catastrofistas promovidas desde ámbitos

empresariais e financeiros sobre as negativas consecuencias da parálise (e dun posible cambio de signo no Goberno) para a creación de emprego e o investimento estranxeiro no noso país.

Pero o bloqueo político si tivo outro tipo de consecuencias. As eleccións do 20 de decembro supuxeron unha censura clara dos cidadáns ao autoritarismo político e a regresión social practicados polo Goberno do Partido Popular desde 2012, coa súa maioría absoluta, e cuxas consecuencias en termos de xustiza social, descapitalización colectiva, pobreza, e condicións de vida son evidentes. Ademais, a incapacidade das forzas progresistas para articular unha maioría parlamentaria que dese soporte a un Goberno de cambio tivo unha dobre consecuencia: defraudou as expectativas dos cidadáns de cambio cara a un ciclo político diferente, e atrasou a posta de políticas económicas e sociais destinadas a rescatar ás persoas, algo que o crecemento económico por si só non pode facer.

Recortes sociais e económicos que veñen de atrás

A reforma laboral de febreiro de 2012 tivo un papel central nesta afronta aos traballadores, porque impulsou a desvalorización salarial e das condicións de traballo. Un exemplo claro é que a prevalencia dos convenios de empresa favoreceu ás empresas multiservicios, e o traballador que gañaba 1.200 euros contratado directamente agora cobra 700 empregado por unha empresa multiservicio, contratado a media xornada e traballando a xornada completa coma se fosen horas extras non retribuídas ou, no mellor dos casos, pagadas coma se fosen ordinarias.

Só o 5% dos contratos que se realizan son indefinidos a tempo completo e nove de cada dez contratos realizados cada mes son temporais, a inmensa maioría deles (o 98%) son de obra e servizo e por circuns-

tancias da produción e un de cada tres contratos dura menos dunha semana. A taxa de temporalidade xa é do 25,7%, a segunda máis alta da Unión Europea. O 35% dos traballadores en España, 5,5 millóns de ocupados, cobran en media anual un soldo inferior ao salario mínimo interprofesional (SMI). Máis de 3,6 millóns de traballadores salarios menores que a metade do SMI, e 2,1 millóns teñen soldos próximos ao salario mínimo. Un de cada 5 españois está no paro, a metade dos desempregados son de longa duración, e un de cada dous mozos non ten traballo. A metade dos parados non teñen ningún tipo de cobertura social, 3,6 millóns de asalariados viven con menos de 350 euros ao mes, 700.000 españois non teñen ningún tipo de ingresos, 1,5 millóns de fogares teñen a todos os seus membros en paro, e un de cada catro cidadáns vive por baixo do limiar da pobreza.

Entre 2009 e 2015 os Custos Laborais Unitarios (CLU) caeron un 6,3% en España; iso quere dicir que en 2015 a un empresario custáballe un 6,3% menos que en 2009 producir unha unidade do seu produto. Ese custo incrementouse un 4,8% de media na zona euro durante o mesmo período. renda. De 2010 a 2015 a Remuneración dos Asalariados na Renda Nacional caeu en 31.100 millóns de euros, mentres que as rendas empresariais e da propiedade aumentaron 7.100 millóns. Un cuantioso transvasamento de rendas dos traballadores ás empresas. Nas sociedades non financeiras o incremento dos excedentes empresariais é máis nítida e constante: de 2006 a 2015 gañaron 6,3 puntos de participación no Valor Engadido Bruto (VAB) (de 36,5% ao 42,9%) que é o que perderon as rendas salariais (que pasaron do 63,5% ao 57,1%). España é o segundo país de Europa no que máis se incrementaron os traballadores en risco de pobreza, despois de Hungría, ata situarse no 13,1% do total da poboación traballadora maior de 18 anos.

[Continúa na páxina seguinte...](#)

...vén da páxina anterior.

A isto habería que engadir a depauperación do sistema sanitario público e a derivación de recursos ao sector sanitario privado; a condena de inanición imposta ao sistema de dependencia e os miles de beneficiarios aos que se abandonou á súa sorte. O asalto continuado ao Fondo de Reserva da Seguridade Social. A precarización do ensino público en todos os seus niveis. A descapitalización e abandono da innovación e a investigación. E un longo etcétera.

Chamamento sindical ao cambio político

A actuación das organizacións sindicais maioritarias durante este longo período de convocatorias electorais, Goberno en funcións e desencontros políticos, consistiu en representar aos millóns de traballadores que sufriron as consecuencias da crise e as políticas de axuste, e articular "desde a unidade de acción- un sólido programa reivindicativo no que comprometer ás forzas políticas. UGT e CCOO apelamos ao cambio político, á necesidade de restañas as feridas abertas no mercado laboral e no tecido social do noso país, poñendo ao servizo dese obxectivo a política económica e o diálogo social.

Nos escasos dous meses transcorridos desde a toma de posesión do novo Goberno, houbo tempo para escoitar novas promesas de diálogo social, e comprobar novamente que son falsas. Por iso, ambas as organizacións puxemos en marcha un proceso de mobilizacións co fin de restablecer o diálogo social efectivo, non un simple formalismo informativo, e facer efectivo un cambio de políticas que pensen máis nas persoas e os seus dereitos.

Consensos básicos que vaian máis aló dunha Lexislatura e que recollan solucións urxentes e eficaces aos problemas da cidadanía, implementando un novo contrato social para restituír os dereitos sociais e laborais, todo iso baixo o necesario binomio negociación-mobilización.

2017: o ano da recuperación de dereitos

Un cambio político baixo o paraugas do diálogo social para un ano 2017 infestado de incertezas, que sexa inherente aos procesos congresuais internos que celebrarán as tres forzas políticas do noso país ou a posibilidade dunhas novas eleccións en maio.

Un cambio que non faga repercutir sobre os traballadores as consecuencias das eleccións en Francia e Alemaña, ou as me-

didias que aprobe Trump no seu primeiro ano de Goberno en EEUU, ou as negociacións entre o Reino Unido e a Unión Europea para o Brexit.

Un cambio que teña en conta as posibles perspectivas de retardación da nosa economía polo aumento do prezo do petróleo ou o cambio da política monetaria cun incremento dos tipos en EEUU; que asegure os dereitos da poboación migrante e deixe atrás a crise dos refuxiados; que combata, desde o consenso político a nivel europeo, o crecemento da xenofobia e a ultradereita que emerxe nalgúns países de Europa"

O 2017 debe ser o ano da consolidación dos dereitos das persoas, da recuperación real para as familias no noso país (cunha repartición máis igualitaria da riqueza) e do fortalecemento do diálogo social a todos os niveis para fomentar un modelo de cohesión económica e social que garanta o noso Estado de Benestar.

Debe ser o ano do aumento dos salarios de entre o 1,8% e o 3% co fin de fomentar o consumo e o investimento, o final da política de moderación salarial, compensar a perda de poder adquisitivo que sufriron os traballadores polas políticas aplicadas desde 2010, reducir as desigualdades e os niveis de pobreza e fomentar a creación de emprego estable e con dereitos. Se a economía está a crecer a ritmos do 3%, os salarios deben crecer.

Debe ser o ano da aprobación dun plan de choque polo emprego e a sustentabilidade social, que xere emprego de calidade e con dereitos, que acabe xa co uso fraudulento dos empregos temporais e precarios que están a alagar o noso mercado laboral, que recupere o contrato de substitución e a xubilación parcial para maiores de 60 anos anteriores á súa reforma que fomente a inclusión dos mozos no mercado laboral, que cre un corredor cara á xubilación para os parados maiores de 55 anos que actualmente están abocados á expulsión do mercado de traballo e a pensións mínimas tras cotizar á Seguridade Social durante toda a súa vida, que acabe coa brecha laboral e salarial de xénero e que acabe coa figura do traballador pobre que se está consolidando con estas políticas.

Para UGT, 2017 debe traer consigo a revalorización das pensións públicas nun 1,2%, xa que o 0,25% aprobado polo Goberno en Consello de Ministros é totalmente insuficiente e condena aos nosos pensionistas para perder diñeiro un ano máis; a revalorización do SMI no marco do diálogo social ata os 800 euros en 2017 e ao 60% do salario medio en catro anos, non baixo acordos meramente políticos, a pesar de que a proposta de 707,6 euros mensuais é

positiva pero insuficiente; e a revalorización do IPREM, conxelado desde 2010, para que recupere poder adquisitivo perdido, ademais de establecer un mecanismo de actualización automática que garanta o mantemento do seu valor real ao longo do tempo para o cálculo de prestacións sociais das que se benefician precisamente colectivos económica e socialmente vulnerables.

Ademais, debe ser o ano do fortalecemento do Pacto de Toledo, co fin de que todas as medidas que se implementen en materia de pensións realícense mediante o acordo e o consenso e consígase garantir o aumento do nivel de vida dos pensionistas e a viabilidade presente e futura do sistema público; e da aprobación no Parlamento dunha prestación de ingresos mínimos que axude a dous millóns de persoas en situación de vulnerabilidade a saír do limiar da pobreza.

E o ano da loita decidida contra a violencia contra as mulleres, contra a brecha salarial e social, e en favor da igualdade efectiva entre homes e mulleres. Sen esquecer aos refuxiados que acoden ás nosas fronteiras para pedir asilo. O Goberno debe cumprir, polo menos, cos seus compromisos e acoller ao número de refuxiados aos que prometeu dar acubillo.

O novo ano debe ser o do pacto de Estado pola Educación, pola recuperación efectiva da Lei de Dependencia, da reactivación dos servizos e políticas sociais, e da recuperación da Sanidade universal.

Medidas incluídas, entre outras, no documento "20 Actuacións urxentes para o Progreso e o Benestar Social" de UGT e CCOO que a maioría de grupos parlamentarios comprometeuse a asumir nesta nova lexislatura e que se deben facer efectivas no novo arco parlamentario co fin de solucionar os problemas das persoas e asentar unha recuperación que debe chegar de maneira real ás familias do noso país.

A conxuntura política situounos cun Goberno sen maioría parlamentaria, e unha maioría parlamentaria de signo progresista moi dividida, e o noso traballo será aproveitar todas as opcións que nos expoña esta situación para ir cambiando as cousas. Xunto con CCOO, publicamos e publicamos un programa reivindicativo moi claro. Para a sustentabilidade do sistema público de pensións; para a subida dos salarios; para a recuperación dos servizos públicos; para a creación de emprego; para recuperar os dereitos e dignificar as condicións laborais derogando a lexislación que converte aos traballadores en mercadoría de libre disposición. En definitiva, para rescatar ás persoas de oito anos de profunda crise social e laboral. E UGT non dubidará en acudir á mobilización xunto á negociación para conseguilo.

A NEGOCIACIÓN COLECTIVA DEBE RECUPERAR A SÚA FUNCIÓN COMO INSTRUMENTO FUNDAMENTAL PARA A REPARTICIÓN DA RIQUEZA

Redacción.- A crise non tratou a todos por igual. De 2010 a 2015 a remuneración dos asalariados na renda nacional ha caído en 31.100 millóns de euros, mentres as rendas empresariais e da propiedade aumentaron 7.100 millóns de euros. Mentres as ganancias do Ibex creceron, os traballadores viron minguado o seu poder adquisitivo (entre 2008 e 2014 os salarios perderon 9,4 puntos, segundo o último informe sobre negociación colectiva elaborado por UGT). Isto ocorreu, non só pola crise, senón por unha política económica e laboral cuxo obxectivo é competir en base a abaratar os custos laborais. A reforma laboral imposta polo Goberno do PP devaluou o traballo, en dereitos e salarios, ha precarizado o mercado laboral e desequilibrou a negociación colectiva, un instrumento fundamental para a repartición da riqueza. O sindicato reclama rescatar a negociación colectiva. Para iso debe prevalecer de novo o convenio de sector sobre o de empresa, recuperar a ultraactividad dos convenios e o poder adquisitivo dos traballadores. Algo esencial para asegurar un crecemento económico máis equitativo e sustentable e o mantemento do Estado de Benestar.

UGT considera que non é posible manter un mercado de traballo baseado na precariedade, onde o emprego caracterízase pola temporalidade, a rotación, o tempo parcial involuntario e os baixos salarios.

De 2010 a 2015 a remuneración dos asalariados na Renda Nacional ha caído en 31.100 millóns de euros, mentres que as rendas empresariais e da propiedade aumentaron 7.100 millóns. Un cuantioso transvasamento de rendas dos traballadores ás empresas. Nas sociedades non financeiras o incremento dos excedentes empresariais é máis nítida e constante: de 2006 a 2015 gañaron 6,3 puntos de participación no Valor Engadido Bruto (VAB) (de 36,5% ao 42,9%) que é o que perderon as rendas salariais (que pasaron do 63,5% ao 57,1%). As empresas do

Ibex-35 obtiveron entre xaneiro e setembro deste ano un beneficio neto de 27.000 millóns de euros, un 9,4% máis que hai un ano, e é o terceiro ano consecutivo que pechan o terceiro trimestre con ganancias. En contraste, entre 2008 e 2014, os salarios perderon 9,4 puntos de poder adquisitivo, aínda que o índice de Prezos do Traballo indica que a desvalorización salarial ha podido ser maior.

Á vista destes datos e das previsións do Goberno sobre o crecemento da nosa economía, UGT reclama que todos os traballadores recuperen poder adquisitivo. Para iso, e no marco do Acordo de Negociación Colectiva, os sindicatos defenden incrementos salariais para 2017 que se movan nunha franxa entre o 1,8% e o 3%.

A ganancia de poder adquisitivo dos salarios permitirá soste o consumo e o crecemento económico e, ao mesmo tempo, reducir as desigualdades e os niveis de pobreza e exclusión social. Ao mesmo tempo, a mellora de salarios permitirá elevar os ingresos da Seguridade Social.

Así mesmo, UGT reclama recuperar o equilibrio das relacións laborais, crebado pola reforma laboral do Goberno de PP. Trátase de recuperar a prevalencia do convenio de sector sobre o convenio de empresa e a ultraactividad dos convenios. É dicir volver equilibrar as relacións laborais porque as actuais regras do xogo, que dan maior poder aos empresarios, son un obstáculo para alcanzar consensos en materia de negociación colectiva. A patronal non se ve na necesidade de negociar porque xa o ten todo.

UGT considera imprescindible:

- Derrogar as reformas laborais de 2010 e 2012 e recuperar os dereitos laborais cernados aos traballadores, como paso previo para poder consti-

tuir, de maneira negociada, un modelo de relacións laborais máis equilibrado e máis eficiente para a nosa economía.

- Suprimir todas as formas de precariedade laboral: temporalidade abusiva e fraudulenta, contratos de moi curta duración, tempo parcial involuntario, horas extras non pagas, falsos autónomos, bolseiros que encobren unha relación laboral, etc
- Recuperar na práctica a causalidade na contratación que figura na lei, de forma que a un traballo estable correspóndalle un emprego indefinido, deixando as contratacións temporais para as actividades realmente temporais.
- Devolver á negociación colectiva o seu papel central no sistema de relacións laborais, con plena autonomía das partes, con prevalencia dos convenios colectivos de sector, recuperando a ultraactividad dos convenios sen restricións, e respectando a lexitimidade negociadora das organizacións máis representativas.
- Modificar a normativa sobre despedimento, especialmente na introdución de drásticas restricións ao despedimento improcedente, na definición das causas obxectivas, e recuperar a autorización administrativa para os despedimentos colectivos.
- Eliminar integramente o artigo 20.4 do Estatuto dos Traballadores (ET) que permite ao empresario verificar o estado de enfermidade ou accidente do traballador para xustificar as súas faltas de asistencia ao traballo, o 52.d que regula a extinción do contrato por faltas de asistencia aínda sendo xustificadas, e 54.f para que as adicións non sexan causa de despedimento ou sanción.

RESTABLECER O EQUILIBRIO NA NEGOCIACIÓN COLECTIVA, IMPRESCINDIBLE PARA MELLORAR A CALIDADE DO EMPREGO E COMBATER A POBREZA LABORAL

Redacción.- UGT alerta de que aínda que España recuperará os niveis de riqueza previos á crise en 2017 (segundo as previsións do Goberno) necesitaremos catro anos máis para recuperar os niveis do emprego, en termos cuantitativos. Pero ademais este emprego será moito peor: máis precario, temporal, parcial e con menos dereitos. Para evitar isto, é preciso restablecer o equilibrio na negociación colectiva e derrogar as prerrogativas que permiten aos empresarios fixar condicións laborais de forma unilateral. Prerrogativas que viñeron da man da actual normativa laboral. O sindicato considera que hai que derrogar a reforma laboral de 2010 e de 2012 e recuperar a plena autonomía das partes para garantir unha negociación colectiva equilibrada e capaz de mellorar a calidade do emprego.

Segundo as previsións do Goberno, España recuperará os niveis de riqueza previos á crise (en termos de PIB nominal) durante o ano 2017, nove anos despois, co que se poñería fin a unha década perdida. Con todo, necesitaremos catro anos máis (trece anos en total) para recuperar os niveis de emprego en termos cuantitativos aínda que, como resultado das políticas laborais aprobadas durante estes anos, a calidade do emprego será moito peor en termos cualitativos e o noso mercado de traballo seguirá sendo moito máis precario que antes da crise.

UGT alerta dos riscos que supoñería para a sociedade española (en termos de cohesión social, equilibrio interxeracional, cohesión territorial, seguridade interna, e estabilidade política) o inmovilismo político fronte ás desigualdades laborais e sociais, fronte a fracturas sociais que requiren de políticas específicas urxentes que impidan que se transformen en estruturais.

Hoxe o 35% dos traballadores cobra por baixo do SMI (5,9 millóns de persoas), a taxa de temporalidade afecta xa ao 27% dos asalariados e a parcialidade involuntaria ascende ata o 61,3% (1,7 millóns de ocupados traballan a tempo parcial porque non atopan emprego a tempo completo) segundo os últimos datos da EPA. Ademais, os contratos temporais cada vez duran menos (25 días menos que en 2007) e incrementouse a porcentaxe de asalariados con contratos de moi curta duración, especialmente desde 2012 (o número de asalariados con contratos de duración inferior ao mes representaba en 2007 o 2,4% e en 2016 supón o 4,4%). Por outra banda, o 42% dos desempregados leva máis de dous anos nesta situación, a taxa de cobertura por desemprego só chega ao 55% dos desempregados, hai máis 1,4 millóns de fogares con todos os seus membros en paro e case 700.000 fogares sen ningún tipo de ingresos. Así, o 28,6% da poboación está en risco de pobreza ou exclusión social, moitos deles traballadores con emprego.

O Sindicato considera prioritario restablecer o equilibrio das partes no noso sistema de relacións laborais, a súa plena autonomía e a forza vinculante da negociación colectiva.

As últimas reformas laborais cambiaron aspectos substanciais do contrato de traballo, o despedimento e a negociación colectiva. Especialmente, favorecendo que os empresarios, unilateralmente, fixasen as condicións de traballo, incluídas as salariais, sen respectar o pactado nos convenios colectivos. Ou para despedir de forma fácil, barata e ata sen causa.

Os cambios con carácter xeral que se produciron respecto da negociación co-

lectiva debilitan a forza vinculante dos convenios a favor da potestade unilateral do empresario. Isto prodúcese co sistema creado para a inaplicación de condicións de traballo pactadas en convenios colectivos, ou en pactos ou acordos de empresa; coa prioridade aplicativa do convenio de empresa respecto ao sectorial estatal, autonómico ou de ámbito inferior, en materias básicas e fundamentais de calquera convenio, afectando, de maneira directa, á ordenación da estrutura da negociación colectiva; coa perda de vixencia do convenio ao ano de denunciarse se non se alcanza un novo (ultraactividade).

Para UGT é insustentable seguir mantendo unha situación como a actual, na que as relacións laborais veñen determinadas pola vontade do empresario. Por tanto, o primeiro é derrogar as reformas laborais de 2010 e 2012, e a partir de aí negociar un modelo de relacións laborais equilibrado, garantista e eficiente que xere emprego de calidade e con dereitos.

Non é posible manter un mercado laboral baseado na precariedade laboral, na temporalidade abusiva e fraudulenta, no tempo parcial involuntario, nas horas extras incontroladas, nas distintas formas de traballo sen unha relación laboral (falsos autónomos, bolseiros), por sinalar algúns dos aspectos máis daniños. Para levar a efecto ese cambio, necesario e urxente, desde UGT apostamos polo diálogo social e pola negociación colectiva. A negociación colectiva, con plena autonomía das partes, debe recuperar o seu papel protagonista na regulación das relacións laborais, decidir como estruturar e vertebrar dita negociación colectiva, establecer a prevalencia dos convenios colectivos de sector e a ultraactividade sen restricións, fixando fórmulas extra-xudiciais de resolución de conflitos.

OS INFARTOS E DERRAMES CEREBRAIS CONSOLIDÁNSE COMO A PRIMEIRA CAUSA DE MORTE LABORAL

Redacción.- Os datos de accidentes de traballo, nos 10 primeiros meses do ano, volven constatar a tendencia alcista da sinistralidade laboral. Producíronse máis dun millón de accidentes relacionados co traballo e morreron 509 persoas, 184 delas por mor de infartos e derrames cerebrais, o que representa máis dun terzo do total e consolidándose como a primeira causa de mortalidade laboral. Estas patoloxías non traumáticas vincúlanse aos riscos psicosociais, como a tensión.

Nos dez primeiros meses do ano producíronse 464.086 accidentes que causaron a baixa do traballador, son 30.957 máis (un 7,1%) que no mesmo período de 2015. Por outra banda, notificáronse 614.805 accidentes sen baixa, 18.378 máis que en 2015, o que supón un incremento do 3,1%.

Entre os accidentes que causaron baixa, 401.918 producíronse durante a xornada laboral, aumentando os mesmos en 26.528 (un 7,1%), mentres que 62.168 foron in itinere (4.429 máis que os notificados ata outubro de 2015, un 7,7%).

A causa máis frecuente de accidentes durante a xornada laboral continúan sendo os sobreesforzos físicos sobre o sistema musculoesquelético.

Das 509 persoas que perderon a vida por motivo do traballo (2 menos que no mesmo período de 2015), 184 faleceron por infartos e derrames cerebrais, a primeira causa de mortalidade laboral. UGT alerta sobre o aumento destas patoloxías non traumáticas que se vinculan a riscos psicosociais como a tensión. Riscos que á súa vez teñen o seu caldo de cultivo nun mercado laboral cada vez máis inestable e precario.

Segundo móstrannos as sucesivas Enquisas Europeas de Condicións de Traballo, un gran volume de traballo e/ou estar sometido a moita presión, é algo moi común entre a poboación traballadora europea. A falta de control sobre o traballo e o escaso apoio social tamén son comúns, e as mulleres traballan máis a tempo parcial que os homes. Máis da metade dos traballadores europeos informan de que a tensión é común no seu lugar de traballo.

As investigacións recompiladas pola Axencia Europea para a Seguridade e Saúde no Traballo mostran que os riscos psicosociais son a causa de entre un 50 e un 60% de todas as xornadas de traballo perdidas, e estímase que os trastornos de saúde mental custarán á UE 240.000 millóns de euros ao ano.

Por outra banda, o sindicato considera que é necesario mellorar a calidade dos datos estatísticos da sinistralidade laboral, que presenta o Ministerio de Emprego e Seguridade Social mensualmente, porque existe un claro subregistro dos accidentes mortais, dúbidas en canto á gravidade do accidente ocorrido, moitas enfermidades profesionais continúan sen aflorar... A consecuencia é que non coñecemos realmente a situación da accidentabilidade laboral en España e non podemos corrixir as deficiencias existentes no plano preventivo.

O GOBERNO TEN QUE REVERTER A REFORMA LABORAL PORQUE O VERNIZ SOCIAL ÁS SÚAS POLÍTICAS NON TAPARÁ O DESASTRE DO EMPREGO

Redacción.- A reforma laboral ha facilitado o despedimento, destruíu empregos, ha precarizado as condicións de traballo e devaluou os salarios. Estas foron, segundo Gonzalo Piñeiro, Secretario de Política Sindical de UGT, algunhas das principais consecuencias da reforma laboral que aprobou de forma unilateral o Goberno do PP en febreiro de 2012 e sobre a que o ministro de Economía, Luís de Guindos, parece trazar unha liña vermella para a negociación.

Non é de recibo en que nesta nova etapa política, na que a negociación e o acordo deberían presidir as relacións políticas, institucionais, e laborais, téntese obviar de novo, como en etapas anteriores, o diálogo cos interlocutores sociais e fíxese outra vez, de forma unilateral, o marco de relacións laborais. O verniz social que o PP tenta dar ás súas políticas económicas non é suficiente para tapar o desastre que se

está provocando no mercado laboral e que vai hipotecar o futuro de xeracións de traballadores e traballadoras.

O Goberno ten que revertir non só a reforma laboral, senón tamén as formas de actuar e ofrecer unha vontade real de negociación para, desde o diálogo social, restituír aos traballadores e ás traballadoras o seu dereito á negociación colectiva e a negociar e defender os seus intereses no seo das empresas.

Algúns estudos de carácter internacional xa están a advertir sobre o enfraquecemento provocado nos sistemas de negociación colectiva de moitos países e as súas repercusións no empobrecemento de grandes capas da poboación traballadora, que perderon condicións de vida e expectativas de mellora para o futuro, cuestións que se sumaron a outros factores e estanse traducindo en decisións electorais

inesperadas sobre a gobernabilidade dos Estados e a comunidade internacional.

"É necesario derrogar esta reforma laboral "tamén a de 2010- e especialmente as medidas de negociación colectiva que permitiron ás empresas libremente establecer condicións de traballo que revogan o dereito constitucional dos traballadores á negociación colectiva e aos dereitos de información, consulta e participación na empresa", afirma Gonzalo Piñeiro. "E negociar unha regulación máis xusta e equitativa para cuestións como a mobilidade xeográfica dos traballadores, os procedementos en materia de suspensión e redución de xornada, ou os mecanismos vixentes para o establecemento e modificación das condicións de traballo (clasificación profesional, mobilidade funcional, xornada de traballo, distribución irregular da xornada, inaplicación de condicións salariais, etc)

A DESCONEXIÓN LABORAL É UN DEREITO FUNDAMENTAL DOS TRABALLADORES

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores valora a iniciativa sobre desconexión laboral posta en marcha polo Goberno francés e lembra que os traballadores teñen dereito a coñecer exactamente cal é a súa xornada de traballo, o seu horario e o tempo a disposición da empresa así como o seu descanso diario, semanal ou mensual xa que todo o que exceda diso, chamadas ao móbil, mensaxes de What-

sApp ou correos electrónicos, por exemplo, poden mesmo supoñer unha vulneración dun dereito fundamental. O sindicato considera que é necesario abrir un debate en profundidade sobre os tempos de traballo para impedir que as empresas abusen dos avances tecnolóxicos para explotar aos traballadores. O tempo a disposición do empresario está contemplado como tempo de traballo e debe ser remunerado. A dixitalización, a tecnoloxía, ten que permitir redistribuír o tempo de traballo e crear emprego

A Unión Xeral de Traballadores valora a iniciativa sobre desconexión laboral posta en marcha polo Goberno francés e lembra que os traballadores teñen dereito a coñecer exactamente cal é a súa xornada de traballo, o seu horario e o tempo a disposición da empresa así como o seu descanso diario, semanal ou mensual xa que todo o que exceda diso, chamadas ao móbil, mensaxes de WhatsApp ou correos electrónicos, por exemplo, supoñen unha vulneración dun dereito fundamental. O sindicato considera que é necesario abrir un debate en profundidade sobre os tempos de traballo para impedir que as empresas abusen dos avances tecnolóxicos para explotar aos traballadores. O tempo a disposición do empresario está contemplado como tempo de traballo e debe ser remunerado.

A tecnoloxía e o acceso a Internet desde calquera parte do mundo facilitáronos a vida, o coñecemento e as comunica-

cións e permítenos estar permanentemente conectados, pero están a afectar á vida persoal, e á conciliación da vida persoal e familiar, con consecuencias cada vez máis importantes sobre a saúde dos traballadores.

O dereito para desconectar é o dereito do traballador para coñecer a súa xornada de traballo, o seu horario e o tempo a disposición do empresario, porque fose do establecemento do mesmo, a intromisión do empresario chamando ao traballador, ao móbil, mandándolle un whatsapp, ou un correo electrónico, é unha vulneración do empresario do tempo de traballo. O traballador tamén ten dereito ao descanso diario, semanal, e mensual, e a coñecer a concreción da súa xornada de traballo.

O tempo de traballo, a xornada laboral, o tempo de descanso, e as xornadas extraordinarias de traballo (horas extras e horas complementarias) atópanse regulados no Estatuto dos Traballadores, en Reais Decretos específicos (Xornadas especiais, por exemplo) e na Negociación colectiva.

Se termina a xornada laboral, termina. As novas tecnoloxías deben contribuír redistribuír os tempos de traballo e a crear máis emprego.

UGT advirte ademais de que isto non só ten repercusión ou consecuencias legais, senón que pode afectar gravemente á sa-

úde dos traballadores, o que se coñece actualmente como "tecnoestrés". O temor dos traballadores á perda do seu posto de traballo, nun momento como o actual, tras unha grave crise que provocou un aumento da precariedade do mercado laboral, facilitan que as empresas leven a cabo abusos no incumprimento en materia de xornada e de descansos do traballador, o que unido á tensión do uso das novas tecnoloxías e pasando polo abuso das mesmas, pode levar a graves problemas de ansiedade e depresión insustentables.

UGT sinala que tamén pode verse afectado o seu dereito á intimidade, á súa propia imaxe, ao segredo das comunicacións e á protección de datos de carácter persoal, por iso desde o sindicato consideramos necesario que todos traballadores, na regulación das súas condicións de traballo, atópanse amparados por un convenio colectivo.

O Tribunal Supremo xa ditou en 2015 unha sentenza sinalando que a empresa non podía obrigar a un traballador ou traballadora a dar os datos do móbil e correo electrónico á empresa para realizar o contrato de traballo, tales cláusulas son abusivas e poden vulnerar o dereito á intimidade dos traballadores, dado que tales datos son de carácter persoal e o seu coñecemento, uso e destino ten que quedar baixo o control do seu titular, que é o traballador ou a traballadora.

Programa de garantía xuvenil

Programa extraordinario de activación para o emprego

INFÓRMATE!

Dirixete ás sedes de **UGT** ou en: <http://www.ugtg Galicia.org>

O GOBERNO CONDENA AOS PENSIONISTAS PARA PERDER DIÑEIRO UN ANO MÁIS. MAL COMEZO PARA O DIÁLOGO SOCIAL

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores rexeita a revalorización do 0,25% das pensións para 2017 (1,62 euros de media ao mes para a pensión máis habitual que se sitúa en 650 euros) que aproba hoxe o Consello de Ministros, por ser claramente insuficiente e condenar aos pensionistas para perder diñeiro un ano máis e a máspobreza. O Goberno mentiu a este colectivo e obviou totalmente o diálogo social ao primeiro de vez nesta Lexislatura, co fin de diminuír tanto as pensións que as persoas teñan que investir en fondos privados para asegurar o seu benestar. Para UGT, resulta imprescindible aumentar as pensións, polo menos, nun 1,2% para que este colectivo non perda poder adquisitivo, polo que chama aos grupos políticos a non validar o Real Decreto na súa tramitación parlamentaria e negociar, no marco do Pacto de Toledo, medidas que aseguren o presente e o futuro dos pensionistas e do sistema público de pensións.

A Unión Xeral de Traballadores rexeita o aumento do 0,25% das pensións públicas (1,62 euros de media ao mes para a pensión máis habitual que se sitúa en 650 euros) que aproba hoxe o Consello de Ministros para o ano 2017, o incremento mínimo fixado pola lei.

Para UGT, esta subida é totalmente insuficiente, xa que supón unha perda de poder adquisitivo de entre o 0,95% e o 1,15% para todos os pensionistas, segundo a inflación prevista. Un recorte bastante evidente que vai aumentar os niveis de pobreza deste colectivo e reducir, máis se cabe, o seu Estado de Benestar.

O sindicato leva defendendo durante meses a revalorización das pensións nun 1,2% para 2017, conforme á previsión de inflación, e establecer medidas para incrementar os ingresos da Seguridade Social. Neste sentido, UGT propón asegurar o poder adquisitivo das pensións incluíndo tamén unha cláusula de revisión a final de ano para que non cheguemos a un sistema de pensións mínimas. Ademais, reclama a revisión inmediata das fontes de financiamento, para que o sistema non só finánciese a través de cotizacións, senón tamén con impostos; e erradicar o déficit da Seguridade Social acabando coas bonificacións á contratación, financiando os gastos da Seguridade Social desde os PGE, e destopando as bases de cotización.

Con todo, o Goberno, que parece máis preocupado en baixar as pensións ano a ano para favorecer os fondos privados de pensións, non só fixo caso

omiso ás reivindicacións sindicais, senón que vetou de facto a proposición de lei que presentaron a maioría dos grupos parlamentarios para a revalorización das pensións no próximo ano nun 1,2%, de acordo coa inflación prevista. Veto que estudou a Mesa do Congreso e cuxa resolución aprazou ata principios de 2017, cando xa se implementou o 0,25% en todas as pensións.

Desde UGT creemos imprescindible que a cidadanía coñeza que é única e exclusivamente a decisión do Goberno a que vai producir o recorte das pensións, en contra do que lle pedimos as organizacións sindicais e a maioría parlamentaria, alegando para a súa negativa desviación orzamentaria, algo que non

parece producirse cando de rescatar autoestradas trátase. Ademais é un mal comezo para o tan necesario diálogo social en materia de pensións pois o Goberno negouse mesmo a tratar esta cuestión no parlamento dando soamente un NON por resposta ás nosas peticións.

Para UGT, un modelo público de pensións eficaz e eficiente é incompatible coa reforma que o PP aprobou en 2013, cun índice de revalorización e un factor de sustentabilidade que levan implícitos o recorte das pensións a curto e medio prazo, polo que esiximos a súa derrogación e a posta en marcha de medidas que aumenten o poder adquisitivo dos pensionistas e garantan a viabilidade do sistema público.

POLO EMPOBRECIMENTO DAS PENSÍONS

CARBÓN PARA O GOBERNO

Redacción.- A Unión de Xubilados e Pensionistas de UGT (UJP-UGT) levou a cabo o xoves, 5 de xaneiro, un acto de protesta fronte ás delegacións de Goberno de distintas cidades en defensa do mantemento do poder adquisitivo das pensións e contra os recortes actuais e futuros proxectados polo Goberno.

As concentracións programadas coincidirán coa aprobación en Consello de Ministros do proxecto de Lei que o Goberno do Partido Popular enviará para o seu tramitación parlamentaria e que contempla unha revalorización das pensións do 0,25%

O sindicato entregou carbón nas sedes do Goberno porque considera que a de-

cisión do Executivo para 2017 condena aos pensionistas a máis pobreza e máis desigualdade.

Rexistro dun manifesto nas catro provincias galegas

No caso de Galicia, os representantes de UXP-UGT das catro provincias galegas fixeron entrega dun manifesto no que a Unión Xeral de Traballadores advirte de que seguirá loitando por unhas pensións dignas e por un Sistema Público de Pensións eficaz e eficiente e esixirá a revalorización das pensións conforme á previsión de inflación e a posta en marcha de medidas que aumenten o poder adquisitivo dos pensionistas e garantan a viabilidade do modelo.